

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Смирени души до олтари коленичат

Старейшина Джеръми Р. Яги
От Седемдесетте

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

Когато сключваме и почитаме завети, ние се обвързваме със Спасителя, придобивайки по-голям достъп до Неговата милост, защита, освещаване, изцеление и покой.

Благодаря на хора за тяхното свидетелство чрез този нов химн.

Новият химн за причастието „Bread of Life, Living Water“ („Хлябът на живота, Живата вода“) изпълва душата ми. В един стих от химна се казва: „Сега идвам пред олтара, предлагайки Му съкрушеното си сърце“.

Моето разбиране за тези думи се задълбочи скоро след като със семейството ми напуснахме Нюбъри Парк, Калифорния, за да служим в мисия Юта Огдън през 2015 г. Получих покана да посетя военновъздушната база Хил близо до Лейтън, Юта. Никога преди това не бях посещавал военна база, нито се бях срещал с военен капелан или с мъже и жени, които осигуряват безопасност и защита за страната си.

Капелан Харп, подобно на хиляди други капелани, доброволци и на трудов договор, които служат в нашите затвори, болници и военни учреждения по света, ме вдъхнови и въздигна. Последната ни спирка в базата беше светилището. Попитах капелана дали провежда служби за всички, които желаят да размишляват, да се молят, да медитират и да се покланят. Той отиде до предната стена на залата и извади един кръст иззад завесите. Каза, че използва кръста за протестантските и католическите събрания. Попитах го какво използва за нашите братя и сестри евреи и той отиде до другата страна на стената и извади една Звезда на Давид.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'appropriait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâces au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les

След това попитах: „А какво правите за служби на светиите от последните дни?“. Той прибра тези символи и посочи големия дървен олтар в средата на светилището. Каза, че членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни подготвят и благославят хляба и водата на този олтар. Попитах дали този огромен олтар, който изглеждаше закрепен към пода, се маха преди службите за нашите братя и сестри евреи, мюсюлмани, католици и протестанти. Той отговори, че олтарът не се мести, защото някои от тези вероизповедания също го използват по някакъв начин.

Авраам построява олтар, връзва Исаак и е готов да пожертва единствения си син, но ръката му е спряна и той заявява, както и Господ е заявил: „Ето ме“. Колко пъти Великият Аз съм или един от Неговите пророци доброволно е казвал: „Ето ме“?

По време на Своята Проповед на планината, Господ ни кани да се помирим с нашите братя и сестри, преди да дойдем при олтара. Павел учи, че до олтара ние сме „осветени“ чрез Единението на Исус Христос.

Пророкът Лехий „напус(к)а къщата си (...) и скъпоценностите си (...) (А след това) съгра(жда) олтар (...) и (прави) приношение на Господа“.

От Библията и Книгата на Мормон учим да се покланяме на Божия Син до олтари. Защо?

Нашите първи родители, Адам и Ева, са съграждали олтари и са се покланяли на Бог до тях. След като са изгонени от Едемската градина и са се покланяли на Бог в продължение на „много дни“, един ангел ги посещава и им задава важен въпрос, който може да бъде зададен на всеки от нас: „Защо принасяш жертви на Господа?“.

Адам отговаря: „Не знам“.

Отговорът на ангела на смиреното признание на Адам е удивителен: „Това е едно подобие на жертвата на Единородния на Отца (...) затова ти ще вършиш всичко, което вършиш, в името на Сина и ще се покаяваш и ще призоваваш Бога в името на Сина, навек“.

Масата за причастие и олтарите в храма символизират жертвата на Исус Христос и Неговото безпределно Единение.

Когато сключваме и почитаме завети,

honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque

получаваме обряда причастие в Църквата и надаряването и запечатването в храма, ние се обвързваме със Спасителя, придобивайки по-голям достъп до Неговата милост, защита, освещаване, изцеление и покой.

Милост и защита чрез завети

Когато бях 15-годишен млад мъж, попитах баща си дали може да пропусна събранието за причастие – само една неделя през януари за един много специален мач по американски футбол. Той отговори, че съм достатъчно голям сам да направя този избор и ме покани да обмисля един негов съвет. Той каза: „Ако веднъж избереш да пропуснеш събранието за причастие, е много по-лесно отново да избереш да го пропуснеш“.

Ако Спасителят е Великият обвързващ, тогава противникът е разделящият. Сатана ни изкушава да се отделим от осветените места за поклонение и от защитата на Исус Христос. Когато се покланяме на Спасителя, ние получаваме „силата да върви(м) срещу естественото светско течение“. Когато прекарваме време в общение с Него, ние имаме обещанието да бъдем „избав(я)ни от Сатана“. „След което, като спазваме заветите си, Той ни предоставя Своята(...) укрепваща сила.“ И колко много ценя общението със Спасителя чрез заветите, сключени до свети олтари.

Изграждането на разбиране за вечното Единение на Спасителя ред по ред, правило след правило осигурява духовна имунизация срещу хитростите на противника. Младият старейшина Яги в Мексико, Зустер Яги в Белгия и други мисионери по целия свят е много по-вероятно да видят своите приятели да приемат благословиите на кръщението и дара на Светия Дух, ако приятелите им дойдат на събранието за причастие през първата седмица след първоначалния контакт.

Един пълнолетен младеж в Тонга или Самоа има много е много по-вероятно да бъде запечатан в дома Господен, ако се подготви и получи своето надаряване скоро след като завърши училище. По време на надаряването членовете са поканени както да живеят според пет закона, които осигуряват сила и защита в живота им, така и да се подчиняват на тези закони и да ги спазват. Когато сключите завети с Бог, се развиват двустранни

promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imaginais agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pouvons toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère

взаимоотношения. Ние изразяваме своята вяръност и обич към Него. Силата и издръжливостта нинарастват с всяко дадено и спазено обещание.

Размисъл и освещаване

Когато смирено и символично коленичим до Господните олтари, имаме възможност за размисъл, „изобличени в гордостта на своите сърца (...) (и смирили се) пред Бога“. Преди да изляза с приятелите си като младеж, моята майка често ми казваше: „Помни кой си и ми се обади, когато се прибереш“. Някои нощи не успявах да се обадя, защото се прибирах твърде късно. Съжалявам, че изпуснах онези важни възможности за общуване с мама.

Днес с радост очаквам подобни срещи с Небесния Отец. В ежедневно повтарящия се модел на личното ми поклонение, коленича в молитва до леглото си или заедно със своето семейство и си представям как коленича до олтари и правя преглед на живота си. Мисля за причастията, за цели парчета хляб, разчупени и разкъсани за нас, всяко едно символ за изстрадалото тяло на нашия Спасител. Спомням си за следното учение на президент Далин Х. Оукс: „Всяко парче хляб е уникално точно както са уникални хората, които вземат от него“. Когато коленича в молитва, размишлявам как мога да отдавам волята си на Бог.

Старейшина Дейвид А. Беднар учи: „Обрядът на причастията е свята и повтаряща се покана да се покайваме искрено и да получаваме духовно обновление. Самото вземане на причастията не опрощава грехове. Но когато се подготвяме съзнателно и участваме в този свят обряд със съкрушено сърце и разкаял се дух, тогава ни се обещава да можем винаги да имаме Господния Дух да бъде с нас. А чрез освещаващата сила на Светия Дух като наш постоянен спътник, ние можем винаги да получаваме опрощение на греховете си“.

Когато с Ейми внимателно разглеждаме преживяванията в живота си, ние отбелязваме дара на съвършената любов и жертва на Исус Христос. Също така виждаме яростта на ада да бушува. Как можем да преодоляваме осъдителни погледи, тревожност, депресия, рак, диабет, онлайн тормоз, откраднатата самоличност, спонтанни аборти, загуба на

ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifié[s] par la réception du Saint-Esprit ».

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisses? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

дете, на брат, на баща? Можем, тъй като Исус изпи горчивата чаша на страданието, чашата на яростта – за мен, за моето семейство, за всички нас!

Gethsemane (Гетсиманската градина), от Адам Ейбрам, предоставена от altusfineart.com © 2025

Благодарение на „горчивата чаша“, която изпи в Гетсиманската градина и когато Неговото страдание „нараст(н)а“ на кръста на Голгота, ние можем да оставяме грубостта, наглостта, насилието, яростта и страданието на Господните олтари и да бъдем „осветени чрез приемането на Светия Дух“, винаги.

Сестра Патриша Холанд казва: „Моята най-сърдечна молитва за вас и за мен днес е да можем да се отдадем изцяло, да положим себе си на олтара на Божиите обещания и мир, независимо къде се намираме и какво сме направили“.

Място на изцеление и покой

Когато идваме до олтара, ние не печелим награда – ние учим за Дарителя на дара. И чрез това учене и заветно обвързване идва изцелението. Нефи казва: „Той ме е изпълвал с любовта си чак до линеене на плътта ми“. А нашият любящ Спасител ни казва: „... не искате ли сега да се върнете към Мене и да се покаете за греховете си, и да се обърнете, за да може да ви изцеля?“.

Когато двете ни по-големи дъщери, Макензи и Ема, бяха малки, една от любимите им книги беше *Хрониките на Нарния: Лъвът, Вещицата и дрешникът*. Всички заобичахме лъва Аслан. Една от най-запомнящите се вечери, прекарана в четене на книгата, беше, когато големият лъв даде живота си за Едмънд. Запомняща се, защото родители и дъщери проляха сълзи, когато животът на лъва бе отнет на каменната маса от вещицата. Запомняща се, защото надеждата устоя, въпреки трагедията, докато се случваше нещо грандиозно. Викове от радост изпълниха малката спалня, когато Аслан възкръсна и каза: „Ако (Вещицата разбираше истинската същност на жертвата) (...) тя щеше да (знае), че (ако) една жертва, която не е извършила предателство, доброволно (умре) на мястото на предателя, (Каменната) мас(а) ще се счути и самата смърт (ще се предаде)“.

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos. »

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes. »

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutés]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Исус Христос изцелява всички рани. Исус Христос прави възможно да живеем отново.

По време на своята реч от общата конференция през октомври 2022 г. президент Ръсел М. Нелсън описа една обиколка при отворени врати на храм. Там имало едно малко момче. Президент Нелсън учи:

„След като групата влиза в стаята за надаряване, момчето посочва олтара, където хората коленичат, за да сключат завети с Бог, и казва: „Колко хубаво. Ето мястото, където хората могат да сипочинат по време на пътуването в храма“. (...)»

Вероятно то няма представа за пряката връзка между сключването на завет с Бог в храма и следното изключително обещание на Спасителя:

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. »

Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене (...) и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко (Матей 11:28–30, курсив добавен)“.

„Човешкият Син няма място, където глава да подслони“, но въпреки това Той кани Своите ученици, вас и мен, на масата за причастие, за да намерим покой там с Него. Когато „смирени души до олтари коленичат“, мирът изобилства. Ръцете на нашия Спасител са разтворени, масата Му е сложена. Елате и се покланяйте на Сина Божий до Неговите свети олтари. В името на Исус Христос, амин.